
PRZENIEZBOŻNY (1) *ai*

N sg n przeniezbożn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Intens. od „niezbożny” ‘niezgodny z prawem bożym, grzeszny’:

Wyrażenie: »przeniezbożne nabożeństwo«: Przyzwalaia ná to [*udzielanie eucharystii*] y wielcy á zbożni (Bog to wie) Theologowie/ ktorzi tákie ludźie iuż ná przelanie krwi bliźnego oślep biejące/ Wiczerzą lyná Bożego ípráwuia. O przeniezbożne nábożeńftwo [*O religionem irreligioussimam*]. *ModrzBaz 62v.*

Synonim: grzeszny.

Cf **PRZEZBOŻNY**